

Jubilació: reciclar-se per servir

Mario Cugat i Leseurs
President Fatec

*Ara que ja sóc gran
ara que encara tinc força
que no tinc l'ànima morta
i em sento bullir la sang...*

Portar alguns anys treballant a FATEC com a voluntari ensenya algunes coses i la majoria interessants i positives. Vull destacar-ne, entre moltes, dues de molt importants: la gran capacitat de reciclatge que tenim totes les persones grans en jubilar-nos i la immensa necessitat que del nostre servei voluntari tenen altres conciutadans i col·lectius, amb mancances, problemes i carències.

Ben segur que sovint hem sentit aquesta resposta en preguntar, a qui està a prop de la jubilació, a què es dedicarà: Mare de Déu, doncs no hi ha museus per visitar, viatges per fer, llibres per llegir, música per escoltar, col·leccions per entretenir-se, etc. O bé: tinc un "hobby" que m'agrada molt i que fins ara no he pogut dedi-

car-li temps. No res, sis mesos. Si continuem la relació amb la persona, en la majoria dels casos veurem que tot això, sis mesos després, ja ho ha esgotat i no sap què fer.

Si tot seguit de jubilar-se no es comença alguna activitat ben escollida, amb dies i horaris prefixats, amb un mínim de responsabilitat i compromís, útil i agradable per a un mateix i de vegades per als altres, fàcilment es pot entrar en un estat depressiu que cursa amb la següent simptomatologia: problemes d'insatisfacció econòmica, por del futur, hipocondria, desordre amb l'horari, insomni, problemes amb la parella, gelosia del que era abans i que ja no sóc, pèrdua de l'autoestima, aïllament social, intransigència, malhumor, avorriments, etc, en

"...tinc un "hobby" que m'agrada molt i que fins ara no he pogut dedicar-li temps". No res, sis mesos

resum, una gran insatisfacció.

També hi ha moltes persones que tot seguit de jubilar-se es plantegen seriosament "fer alguna cosa". I en cercar "què fer" cometem un error de base: pensar que només un pot ser útil si fa allò que sap fer, és a dir, allò que és com una continuïtat de la professió o activitat laboral que es tenia. Però difícilment troba entitats o activitats on necessi-

tin un mecànic, un electricista, un fuster, un venedor, un cap de magatzem, un policia, un arquitecte, un cap d'estació, un fabricant d'esparidenyes, etc. I, en conseqüència, no troben lloc i renunciem.

La nostra experiència diu que tothom pot, si vol i amb un mínim de paciència i voluntat, recórrer camins nous i fins ara desconeguts, sense cap problema. A Fatec, per exemple i entre altres, un fuster gestiona documents i llistats diversos a l'ordinador, un venedor d'informàtica és responsable de la relació amb premsa, ràdio i TV., un tècnic electrònic dirigeix imatge i comunicació, un expert d'agències de viatges és el cap del gabinet d'estudis, un gestor ens coordina amb l'Administració local, un cap de compres dirigeix la relació amb els casals, un mestre les relacions institucionals, un cap de producció s'ocupa de cursos i formació i jo era metal·lúrgic.

Així doncs, és possible i, diria més, necessari, en acabar la vida laboral, tancar aquesta porta i obrir la d'una vida nova, activa, fent allò que ens agradi, que ens doni complaença i ale-